

Debreczeny György

közeleg valami tavasz

valamit tavasz készülődik itt
ahol mindenki veszélyeztetett
sorbaállunk üzletben postán patikában
tartjuk a távolságot egymás nyakában
hazafelé leülök elszívni egy cigarettát
a Horváth-kertben vagy a Kilus kútnál
bámulom a Mészáros utcát
a Krisztinavárosi templomot
és a jövő-menő embereket
de nem járok templomba
több min 50 éve már
és az emberek is megbámulnak engem

elvégre jön most valami tavasz
és nem vásárolunk be vécépapírt
lombhullásig vagy egész évre
maszkkal kézfertőtlenítővel
rendesen el vagyunk látva
valami ennivaló is mindig akad
csak a bezárt könyvtárba kell
naponta bejárnom
mivel könyvtáros vagyok
és egy középiskolai kollégiumban
csak a pedagógus a veszélyeztetett
könyvtárost látva a vírus
fejvesztetten elmenekül

mert tudják a tankerületi bölcsek
hogy a könyvtárost a vírus
és a rendes fizetés is elkerüli
tetszettem volna valami rendes
foglalkozást választani magamnak
vagy magamat idejében
koronavírussal megkoronázni

DEBRECZENY GYÖRGY (1958) költő. Budapesten él, könyvtárosként dolgozik. Legutóbbi kötetei: *Három menetben, kollázs nélkül* (AJ Téka, 2020), *nincs semmi, Tandori úr* (AJ Téka, 2021).

teszteljétek le a királyokat
itt ahol már verbálisan
mindenkit beoltottak a bölcs terv szerint
ahol már lélegeztetőgépen hullanak
mélyaltatásban elfele a népek
de a temetésükre nincs hol virágot venni
talán jól jöhetne a cseresznyevirág
ama végső tavaszi búcsú idején

lehetne egy tálból enni a cseresznyevirágot

közben kitavaszkodott

télen amikor sétálni viszem a kutyát
pontosabban amikor a kutya
visz sétálni engem
mindig fázni szokott a kezem
zsebre dugom de fázik akkor is

így aztán tél vége felé
zsebre szoktam tenni a kesztyűmet is
de csak akkor veszem elő
amikor már legalább félig
lefagyott a kezem

és akkor veszem észre
hogy közben kitavaszkodott